

Kjell Sjöberg

När pionjäranda finns i församlingen
förlöses en frihetskraft som utmanar och bryter
alla sorters förtryck och monopol.

KjellSjöberg

Fri Församling

Denna skrift författades, som läsaren kommer att märka, innan Svenska kyrkan skildes från staten. Även en del andra saker som nämns är numera historia. Dock är huvudtemat lika aktuellt i dag som när det en gång skrevs.

XP Media

www.xpmedia.org

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

Församlingens frihet.	4
Frihetskraft frigörs genom friförsamlingen.	4
Guds ord bär inte bojar.	5
Varför de kallas fria församlingar.	6
Församlingens frihet motiverad från Guds ord.	7
Konventikelplakatet och andra tvångslagar.	8
När frihetskampen mot doptvång fördes i Bro.	8
Kampen för församlingens frihet är inte avslutad.	9
Den samfundsfria församlingen.	9
En vecka i december 1988 då friheten satt trångt.	10
Södermalmskyrkan utesluts ur pingströrelsen.	10
Kyrkorådet i luleå domkyrka stänger för det stora bönemötet.	11
Missionsförsamlingar markerar avståndstagande.	12
Friheten definierad utifrån Galaterbrevet.	14
Friheten i kristus - trældom under människor.	14
Inte en församling av slavar men av förstfödda söner.	15
Den fria församlingen och de karismatiska tjänsterna.	16
En fri församling välkomnar dem Jesus sänder.	17
Församlingens frihet från världens makter.	18
Frihet att vandra i anden.	19
Infiltration ett hot mot församlingens frihet.	20
De hemliga ordnarnas infiltration.	21
Politiskt valda i kyrkofullmäktige	21
Falska bröder som spionerar.	23
En fri församling är inte försiktig.	24
Frihet genom att våga markera avståndstagande.	24
Att begära församlingens frihet.	25
Den kontrollerade församlingen.	26
Den partikontrollerade kyrkan i kina.	27
Detta kan hända i Sverige?	29
Släpp kyrkan fri från statens inblandning.	30
Hellre fattig än maktlös.	30
En andlig frihetsrörelse skall lösgöra kyrkan.	31
Säg nej till statsbidrag till församling och mission.	31
Friförsamlingen i organisationernas tidsålder.	32
Landet där makten utgår från organisationen.	32
Konfrontationen mellan organisation och karisma.	34
Ledaren lewi petrus avisade sin ledarroll.	34
Samfundsväsendet ett hinder för ortsförsamlingen.	35
Den samfundsfria församlingen.	36
Varför vi bestämt tar avstånd från samfundsorganisationerna	37

FÖRSAMLINGENS FRIHET

Församlingen är Guds frihetsinitiativ till världen. Församlingen är en viktig del i Jesu frihetsutrop till de förtryckta. Målet för vår frihetskamp är fria individer i fria församlingar i ett fritt land.

Den här skriften kommer till för att definiera vad som menas med en fri församling, från vilken en frihetsrörelse för folket kan utgå.

Vi behöver definiera friförsamlingen, så att det blir en utmaning till den lutherska kyrkan att skilja sig från staten, så att gamla frikyrkoförsamlingar på nytt grips av den ursprungliga visionen, och så att nya församlingar räddas från att bli bundna av sekterism. Friheten i ett samhälle kan inte bli större, än den frihet som råder i församlingen. Församlingen är basen, för den frihetskamp som pågår för folket.

FRIHETSKRAFT FRIGÖRS GENOM FRIFÖRSAMLINGEN

Varje gång vårt land får en våg av nya församlingar pågår en frihetskamp för folket. De olika vågorna av friförsamlingar har fört fram frihetens sak i vårt land. Motståndet har alltid varit stort varje gång en församling skall komma till, vare sig det gällt lutherska, baptist- frälsningsarmén, pingst-eller ändå nyare församlingar. För att övervinna det motståndet fordras en frimodig pionjäranda.

Församlingspionjärerna får frimodighet, när den helige Ande blir utgjuten över dem. Denna frimodighet banar väg genom det antikristliga motståndet, och nya församlingar kommer till. När nya församlingar bildas sker en utstötning från samhället.

Pietister, baptister, frälsningssoldater och pingstvännen har alla blivit föraktade och förföljda i Sverige, lika mycket som trosförsamlingar idag blir förföljda. Till slut har man ingenting mer att förlora och det finns ingen väg tillbaka. Då föds en djärvhet, och man blir beredd att kämpa emot förtrycket. Så länge denna pionjäranda bevaras, så är man beredd att avslöja och bekämpa allt annat förtryck som finns i samhället. Den lutherska kyrkan kom till som en frihetsrörelse mot den katolska kyrkans förtryck.

Fria församlingar är en utmaning mot alla former av monopol, vare sig de är religiösa, statliga, sociala eller ockulta och sataniska. Om en

kristen som frigjorts av Kristus får leva i en rätt miljö, som är friförsamlingen, så kan han tänka fritt och ifrågasätta varje form av förtryck och monopol.

GUDS ORD BÄR INTE BOJOR.

”Men Guds ord bär icke bojor.” 2Tim.2:9.

Genom att lyda missionsbefallningen och föra evangelium till alla folk har församlingen fått en ständig uppgift att konfrontera dödsrikets portar, då den ständigt möter stängda gränser och andra religioners monopol som en utmaning. Missionsarbetare har varit villiga att bli martyrer för att bryta hinduismens, islams och kommunismens religiösa monopol, som hindrat dem att förkunna evangelium i frihet. I församlingen finns en frihetskraft som gör att man inte backar för stängda dörrar, stängda gränser, järn- och bamburidåer, Kinesiska muren eller Berlin-muren.

När församlingen vill föra ut evangelium kolliderar den med statens ambitioner att kontrollera kommunikationerna i form av radio- och TV-monopol. När Freeman och Branham på 50-talet besökte pingstförsamlingarna, skedde en förnyelse i tron på helbrägdagörelse. Man fick stå i kö för att komma in i kyrkorna och trosnivån var på höjdpunkt. Det är i förnyelsetider som konfrontationer sker. När pingstvännen bad till Gud om helande i en radiogudstjänst, blev pingströrelsen utestängd av radiomonopolet i ett tiotal år. Det var i konfrontationen med radiomonopolet under en förnyelsetid som visionen om IBRA radio startade. Man blev pionjärer för en fri radio för att kunna föra ut sitt budskap. När närradion infördes har överallt i vårt land församlingar varit ivrigast att intaga detta nya utrymme av frihet. En församling vill nå ut med sitt budskap. Därför finns det församlingar som vill arbeta för att bryta TV-monopolet, t.ex. pingstförsamlingarna genom TV-Inter.

Rätten till fria skolor är en del av religionsfriheten. Enligt FN:s och Europarådets konventioner har föräldrar frihet och rättigheter att välja och utforma sina barns undervisning. I Sverige erkänns inte denna frihet, utan staten gör anspråk på att ha den slutliga rätten att välja och utforma alla barns skolgång.

I de nya församlingar som kommit till, tar man det inte för självklart, att staten skall ha hand om skolbarnens skolgång, daghem eller vårdsektorn. De utmanas av att få vara med och bryta Skolöverstyrelsens och Socialstyrelsens monopol på dessa områden. Flera nya församlingar har samtidigt startat friskolor och man har som målsättning: "En kristen skola i varje kommun." Idag finns friförsamlingar i Sverige som har på sitt program att arbeta för kristen sjukvård.

När frihet råder i församlingen, kan medlemmarna föra med sig friheten till sina vardagssituationer. Kristna kan idag stöta på totalitära ideologier som förbjuder bön och vittnande på arbetsplatsen, och där man tvingar anställda att delta i TM- och New Age-kurser. Det är bara friförsamlingen som skall kunna ifrågasätta bank- valuta och betalmedelsmonopol i ändens tid. Vi kommer att möta förtrycket i form av ett internationellt betalmedelstvång, då ingen får köpa eller sälja utan att ha vilddjurets märke på handen eller pannan.

Församlingen är den naturligaste basen från vilken en frihetsrörelse skall utgå och frihetskampen få sitt stöd. Kyrkan i Polen stöttade Lech Walesa i Solidaritets kamp för arbetarna. Man såg Lech Walesa delta i överfyllda gudstjänster lika mycket som han är bland arbetarna på varvet. Frihetsrörelsen i Estland och Tallin är förankrad i den kristna tron. "Gud har sett vårt sjuhundraåriga förtryck och vill ge oss en andlig och kulturell frihet", sade estländare. Ropet efter frihet sjöngs ut genom kristna sånger. Sången "Gud beskydde Estland" har blivit den mest sjungna sången i frihetskampen. Att gå till kyrkan är en frihetshandling som ingår i folkfronten image. Kristna har i stora bönesamlingar frimodigt bett om Estlands frihet, och varit pionjärer i att hissa den nationella flaggan, medan det fortfarande var en kriminell handling.

VARFÖR DE KALLAS FRIA FÖRSAMLINGAR.

Frikyrkoförsamlingarna - de fria församlingarna i vårt land växte fram som en frihetsrörelse, därför att kristna under flera århundraden hade levt i förtryck under statens och kyrkans religiösa monopol.

Den fria församlingen, troendeförsamlingen byggde på frivillig anslutning av medlemmar, som kommit till tro på Kristus och blivit döpta i motsats till folkkyrkan som alla från födelsen

Automatiskt tillhörde. Med pingstväckelsen kom en ny betoning på den lokala, fria församlingen i motsats till samfundsförsamling..

FÖRSAMLINGENS FRIHET MOTIVERAD FRÅN GUDS ORD.

”Kristus är församlingens huvud, han är också denna sin kropps Fräl-sare.” Ef.5:23b.

Man deklarerade att den lokala församlingen ”enligt skriften bör vara fri, och att den icke har rättighet att erkänna någon över sig stående myndighet.”

”För att vi skall vara fria har Kristus frigjort oss. Stå därför fasta och låt icke något nytt träldomsok läggas på er.” Gal.5:1.

Församlingen består av individer som kallats till frihet, de har friköpts från den nuvarande onda tidsåldern för att följa Kristus och demon-strera den frihet han utropar i en värld som är fylld av betryck och förtryckare. De är friköpta från jorden och friköpta från människorna. Upp.14:3-4. På Mose tid befriade Herren sitt folk ut ur träldomshuset Egypten, och gav dem en bas av frihet i löfteslandet för att de skulle vara Hans redskap bland alla folk. Idag har Jesus friköpt oss ut från hela de onda system som Satan använder för att hålla sitt grepp över jorden. Genom det folket vill han predika frihet för de förtryckta. Sa-tans strategi är att åter förslava det befriade folket och lägga på dem nya träldomsok. Varje väckelse är en frihetsrörelse som kommer för att befria församlingen från sina träldomsok.

Träldomsoken kan vara demoniskt förtryck, en antikristlig stats in-blandning, diktatoriska ledare med herrefasoner och mänskliga orga-nisationer, som ställer sig över församlingen.

Totalitära stater och diktaturer har alltid sökt att kontrollera försam-lingarna. I kommunistländer har man sökt att placera regimens lydiga redskap i ledningen för församlingen.

Vi behöver tala om fria församlingar, därför att det finns kontrollerade, ockuperade och infiltrerade församlingar. Det finns också församlingar som är betryckta och deprimerade.

KONVENTIKELPLAKATET OCH ANDRA TVÅNGSLAGAR.

Reformationen var från början en frihetsrörelse. Men den lutherska kyrkan skapade snart ett nytt enkyrkomonopol som skyddades av staten. Allt som avvek från den lutherska läran blev statligt förbjudna villoläror. Efter Uppsala möte 1593 var katolicismen, calvinismen och andra icke-lutherska åsikter förbjudna villoläror. För landets alla lutherska innevånare gällde förordningar om regelbunden kyrkogång, doptvång och nattvardstvång.

Konventikelplakatet från 1726 innebar att en svensk måste nöja sig med de lagstadgade gudstjänsterna i kyrkan och sin egen husandakt. Det var förbjudet för kristna att samlas i hemmen för att läsa bibeln, sjunga och bedja tillsammans.

Att besöka andra trossamfunds gudstjänster var belagt med bötesstraff.

De som avföll från statskyrkans lära till ett annat trossamfund kunde dömas till landsförvisning och förlust av sin arvsrätt.

En lag stiftades 7/3 1855 som förbjöd lekmän att fira Herrens måltid. Lagen ingick i missgärningsbalken och innebar att den som delade ut nattvarden skulle dömas till 300 riksdalers böter och den som deltog i nattvarden dömdes till 50 riksdalers böter. Sakramentallagen upphävdes först 1864.

NÄR FRIHETSKAMPEN MOT DOPTVÅNG FÖRDES I BRO.

Jag bor i Bro i Upplands-Bro kommun fyra mil utanför Stockholm. År 1740 var familjen Gripenstedts odöpta barn på Lejondalsgården en riksangelägenhet. Gripenstedt gav en fristad till medlemmarna i den lilla pietistiska församlingen på Söder vid Wollmar Yxkullsgatan. Den påstås vara den första friförsamlingen i Sverige och bestod av ett tiotal medlemmar som levde i ett gemensamt hushåll. Dess predikant Sven Rosén dömdes till landsförvisning och fördes i fångtransport till Malmö. Samma hovrätts-session behandlade ett religionsmål om villfarelse, som gällde Bro-bon hovjunkare Gripenstedt. För att ta itu med hans dopvägran vände sig justitiekanslern till Uppsala domkapitel.

Prästen och länsman med sex betjänter sändes att tvångsdöpa barnet. Gripenstedt kallades till tinget i Bro. Kyrkoherden i Bro fick tjänstgöra

som spion för att rapportera om svärmare eller misstänkta personer uppehöll sig på Lejondals Gård. Genom sitt spioneri lyckades han hindra Gripenstedt från att starta ett tryckeri för att trycka billiga biblar. Gripenstedt arbetade för att skaffa husrum i gårdarna runt Bro åt förföljda pietister från Tyskland, men också detta lyckades prästen göra om intet. Varje gång ett nytt barn föddes, rapporterades Gripenstedt för dopvägran, varpå länsman och prästen kom med kronobetjänter och utförde tvångsdop. Gripenstedt fick ett barn om året, tillsammans 14. De gav sig inte och de avgick med seger i frihetskampen mot länsman och prästen. De två sista barnen blev inte tvångsdöpta. Gripenstedts vision var att hans gård i Bro skulle vara en fristad för dem som förföljdes av kyrka och stat.

KAMPEN FÖR FÖRSAMLINGENS FRIHET ÄR INTE AVSLUTAD.

De fria församlingarna i Sverige växte fram i en frihetskamp. Man bekämpa det statliga och religiösa monopolet för att vinna mötesfrihet, bekännelsefrihet och församlingsfrihet.

DEN SAMFUNDSFRIA FÖRSAMLINGEN.

Den kristna Gemenskapen i Bro som jag tillhör är en samfundsfri församling. Det är den enda frikyrkoförsamlingen i Bro. Det är en församling som aldrig brytt sig om att söka statliga bidrag. Den kom till på ett fridfullt sätt genom att Järfälla Pingstförsamling medverkade till att dotterförsamlingen bildades i Bro.

Centrumkyrkan i Sundbyberg är också en samfundsfri församling. När jag reser runt i Sverige stöter jag på flera liknande församlingar. De är inte anslutna till något samfund. De har inget intresse av statsbidrag. Säkert är det en reaktion på att man kommit från sammanhang, där man räknade ut varje möjlighet att få bidrag för studiecirkel, husförsamlingar, körövningar och ungdomsarbete. Bebådar de samfundsfria församlingarna en ny fas i friförsamlingens utveckling i Sverige? Kommer de att bli flera?

EN VECKA I DECEMBER 1988 DÅ FRIHETEN SATT TRÅNGT

Under hela december 1988 har jag undervisat om frihet efter Jesu programförklaring i Nasaret där han utropade frihet för de förtryckta. I min undervisningsserie har jag också kommit in på den fria församlingen som bas för en frihetsrörelse.

Under en vecka i december 1988 blev Södermalmskyrkan utesluten ur pingströrelsen, kyrkorådet i Luleå gick emot domprosten och stoppade det Stora Bönemötet i Domkyrkan och missionspastorer mötte SMF:s missionsföreståndare Walter Persson och markerade sitt avståndstagande från Parakyrklighetsutredningen. Det bänder och bryter i svensk kristenhet. De som känner som sin uppgift att kontrollera drar åt tumskruvarna hårdare. Åter visar det sig var friheten sitter trångt. Det är i en sådan brytningstid, som det kan vara fruktbarande att på nytt definiera visionen om friförsamlingen, så att den blir en utmaning till både gamla och nya församlingar.

SÖDERMALMSKYRKAN UTESLUTS UR PINGSTRÖRELSEN.

Pingstförsamlingarnas vigselnämnd har återkallat vigselrätten för pastor Bror Spetz och tre andra pastorer. Som en konsekvens av detta stryks Södermalmskyrkan ur Pingströrelsens Årsbok och får inte heller del av statsbidrag som slussas genom pingströrelsen. Samtidigt har Dagen beslutat att inte längre ta in Södermalmskyrkans annonser.

Pastor Bror Spetz svarar vigselnämnden i ett brev daterat 890102 att Södermalms Fria Församling är en fri församling och ämnar så förbli. Han hänvisar till att då förhandlingarna fördes mellan pingströrelsen och departementets representanter så uttalades att vigselnämnden inte fick betraktas som en myndighet som styr församlingarna, och den fick inte heller vara en myndighet, som kunde avgöra om en församling skulle anses vara en pingstförsamling, vilket skulle strida mot religionsfrihetslagen. Vid förhandlingarna förutsåg man den fara, som nu inträffat. Församlingen menar att vigselrätten är gällande till dess att Överståthållarämbetet återkallar den. Därför vägrar man att lämna tillbaka vigselrätten och fortsätter att viga.

Historien upprepar sig. Filadelfiaförsamlingen i Stockholm blev utesluten ur Baptistsamfundet. En församling kan utesluta en medlem, men ett samfund är en organisation som kan utesluta en hel församling. Av den anledningen ville inte pingstförsamlingarna i begynnelsen bli något samfund. Ett tecken på att man blivit en samfundsorganisation är att man utfört denna uteslutningshandling.

Pingstpastorn Bertil Karlsson menade på sin tid att vigselnämndens tillkomst var det slutliga beviset på att pingströrelsen fått en samfundsorganisation med befogenheter att utesluta pastorer och församlingar.

Historien upprepar sig också på det sättet att när kyrkan sökt att upprätthålla sin monopolställning mot separatister så har den använt sig av de hjälpmedel, som staten erbjuder. På den tid då konventikelplakatet gällde, argumenterade kyrkliga makthavare för att kyrkan borde begagna sig av statens maktmedel för att stoppa sådana sammankomster, som kyrkan inte anordnat eller kunde kontrollera.

För att markera avståndstagandet mot Södermalmskyrkan använde pingströrelsen de maktmedel som staten satt i deras händer. Att dra in vigselrätt och statsbidrag.

Församlingen sätter standarden för friheten. Samhället fortsätter pingströrelsens uteslutningsaktion. Efter uteslutningen följs den upp av Vapenfrinämnden, som låter meddela att Södermalmskyrkan och liknande inte längre kan få ta emot vapenfria värnpliktiga i församlingen.

KYRKORÅDET I LULEÅ DOMKYRKA STÄNGER FÖR DET STORA BÖNEMÖTET

Det Stora Bönemötet i Norr skulle hållas i Domkyrkan trettondagshelgen 1989. Bjarne Skoog mötte både domprosten Nils Andersson och biskop Gunnar Weman och förklarade bönemötets målsättningar och fick ett varmt mottagande och full frihet att sammankalla allt Guds folk till bön. Bland talarna fanns Sven Nilsson, Gunnar Olsson, Harry Andersson och Linda och Gunnar Bergling. Bland initiativtagarna fanns baptistpastorerna Jan Zetterlund och Filip Sellin.

När Norrbottens-Kuriren fick tag på denna nyhet sattes rubriken:

”SEKTEN LURADE SIG IN I DOMKYRKAN. NY STORM KRING LIVETS ORD.”

Man påstod att Bjarne Skoog var medlem i Livets Ord, vilket han inte är. Den socialdemokratiska ledamoten i kyrkorådet Aina Häggström skyndade sig ut i pressen och förklarade att ett extra möte i kyrkorådet skulle sammankallas för att riva upp det tidigare beslutet, vilket också gjordes. Enligt kyrkolagen har kyrkorådet rätt att bestämma över församlingens lokaler och extragudstjänster. Domprost Nils Andersson gav ett starkt personligt gensvar i att välkomna det Stora Bönemötet. Trots att kyrkorådet rev upp beslutet om att hålla bönesamlingarna i Domkyrkan välkomnade domprosten förebedjarna att delta i den ordinarie gudstjänsten, då Bjarne Skoog fick predika och talarteamet medverkade i nattvardsgången.

Det politiskt valda kyrkorådet styrdes i sitt beslut av journalister som arbetade för att stoppa bönemötet. Är inte detta ett uttryck för kyrkans babyloniska fångenskap under ett politiskt system som inte kan förstå andliga ting. Paulus säger ju att denna tidsålders mäktiga inte förstår Guds visdom. Det var därför som Jesus blev korsfäst av de politiska makthavarna. Om denna tidsålders mäktiga säger Paulus att deras makt bliver till intet. 1Kor.2:6-8. När kyrkans folk upptäcker hur de fångats av politiska partiers bedömning av förnyelse, är det märkligt att se hur frikyrkopastorer ställer sig på kyrkorådets sida. Skulle pingstpastorn och missionspastorn i Luleå vilja ha ett politiskt kyrkoråd i stället för äldstekår och styrelse i sina församlingar?

Är det inte dags också för svenska kyrkans församlingar att börja söka sin frihet som fria församlingar. Kyrkan behöver skiljas från staten för att bli ett frihetens redskap till folkväckelse i Sverige. Kyrkan har tagits som gisslan av staten. Vilken andligt okunnig svensk som helst kan bli kyrkominister. Det behövs ingen personlig tro för att vara med och styra svenska kyrkan. Präster som vill andlig förnyelse kommer i konflikt med kyrkoråden.

MISSIONSFÖRSAMLINGAR MARKERAR AVSTÅNDSTAGANDE

Missionsförbundets parakyrklighetsutredning har kommit till för att hjälpa församlingar att markera avståndstagande till parakyrkliga

grupper. På sid. 374 i rapporten sägs: "Inför somliga organisationer är det stundom ofrånkomligt att samfund och församling markerar ett tydligt avståndstagande. Kritisk gränsdragning gentemot fenomen som Hemmets Vän, Exodus, Kristna Ambassaden, Martyrernas Röst, Team Med Uppdrag, Women's Aglow, Ungdom Med Uppgift och andra bör då motiveras med sakliga skäl och ej enbart med hänvisning till att de är parakyrkliga."

Kyrkosamfunds rörelsens svaghet i alla tider har varit att den använt sin makt till att utesluta väckelsefolket. Missionsförbundets ledning låter den kristna vänsterns och liberalteologernas företrädare vara rådgivarna, som ger anvisningar efter vilka kriterier uteslutningarna skall utföras.

Den veckan som Södermalmskyrkan uteslöts från Pingströrelsen träffade Walter Persson grupper av pastorer som ville markera avståndstagande från Missionsförbundets Parakyrklighetsutredning. En missionsförsamlings styrelse skriver till SMF:s missionsstyrelse och markerar sitt avståndstagande från Parakyrklighetsutredningen:

"Det är uppenbart att författarens bibelsyn är den liberalteologiska och att skärningspunkten i bedömningen av de parakyrkliga är bibeltron, vilket också innebär att kritiken indirekt drabbar en stor del av SMF:s och övriga kyrkors medlemmar, som står för en evangelisk kristendom. Vi tar som lokal församling avstånd från den liberalteologi som författaren förespråkar och utgör bedömningsgrund för hans kritik, eftersom den förnekar bibelns grundsanningar. Vi kan inte heller ställa oss bakom de kränkande omdömen mot enskilda personer, som författaren faller i total avsaknad av respekt för dessa människors bibeltro och arbete i väckelsens tjänst."

De pastorer och församlingar som reagerat på detta sätt är med i en frihetsrörelse som ger förnyat hopp för idén om den fria församlingen.

FRIHETEN DEFINIERAD UTIFRÅN GALATERBREVET

FRIHETEN I KRISTUS - TRÄLDMOM UNDER MÄNNISKOR

Galaterbrevet innehåller ett frihetsbudskap. Paulus börjar med att skildra sin egen väg till frihet. Första delen av hans egen personliga frihetskamp var att inte bli slav under människor. Varför är det så viktigt? Församlingens identitet finns i att den är ett gudomligt initiativ. Den är av Gud, den är gudomlig. Det gudomliga får inte skymmas och förloras av det mänskliga. Församlingens frihet ligger i att Jesus själv har tagit initiativet att kalla oss till tjänst.

”Paulus, apostel icke från människor, ej heller genom någon människa, utan genom Jesus Kristus och genom Gud Fadern.” Gal.1:1.

Dessa inledningsord är Paulus personliga frihetsproklamation och innebär att han inte i sin tjänst för församlingen är slav under något mänskligt system eller under några mänskliga härskare. Han är Kristi sändebud.

Paulus undervisning var inte någon människolära, han fick det inte från någon människa, utan genom en uppenbarelse från Jesus Kristus. Gal.1:11-12. När Paulus förberedde sig för sin kallelse rådförde han sig inte med någon människa. Han skildrar hur det tog tre år innan han träffade Petrus och 14 år innan han mötte de män i församlingen som stod högst i anseende.

Paulus skildrar detta för att visa vilken frihet de hade i sin relation till varandra. Paulus var inte bunden av kyrkans ledare. Han erkände deras ledarskap, han visste att hans tjänst i församlingen var beroende av hans relation till dem. Det var på grund av en uppenbarelse som Paulus tog initiativet till att träffa församlingens ledare. Här testades det om församlingen var fri att följa Jesu initiativ och dem han sände. Ledarna lade inte några tunga träldomsok över Paulus, de erkände hans speciella kallelse att vara hedningarnas apostel och de räckte honom handen till samarbete.

INTE EN FÖRSAMLING AV SLAVAR MEN AV FÖRSTFÖDDA SÖNER

En fri församling fostrar fram fria personligheter. Församlingen får inte vara en del av den miljö som förslavar människor utan den skall vara en plantskola för frihetskämpar.

”Och eftersom ni är barn, har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande som ropar: `Abba, Fader!’ Så är du inte längre slav, utan son, och är du son är du arvinge, insatt av Gud.” Gal.4:6-7.

Slavar ägs av någon och utnyttjas och över dem finns herrar och slavdrivare. Far i himlen ser på oss som sina fria barn, och han har ställt sina tjänare till vår hjälp, för att vi skall utvecklas till arvingar som han kan anförtro mycket. Församlingens ledare skall vara tjänare som betjänar fria människor, så att de utvecklas i sina gåvor och får utrymme för sin gåva och sin tjänst.

”Uppträd inte som herrar över era församlingar, utan bli föredömen för hjorden.” 1Petr.5:3.

I Galaterbrevet tar Paulus itu med ett strängt lagiskt system som förslavade församlingsmedlemmarna. De rättrognas tyranni kan vara grymt när det utövas genom att pålägga människor ett lagiskt beteendemönster. Dominerande ledargestalter som gör allt själva och utestänger andras tjänst blir ett förtryck över medlemmarna.

Där många samlas till gudstjänst måste det finnas en ordning. Det måste också finnas ledare med auktoritet till att stoppa det som sker i köttet. Den frihet vi har får inte missbrukas så att köttet får något tillfälle. Gal.5:13. Husförsamlingen är det forum där medlemmarna kan ha fri delgivning och betjäna varandra med sina gåvor.

Ämnet är frihet och det berör det kristna ledarskapet.

Jag fick ett brev som handlar om friheten i församlingen.

”Sedan 1981 då jag blev frälst har jag vistats i olika kristna sammanhang. I de flesta fall har det varit jobbigt. Vad själslig död var visste jag innan frälsningen, men nu tror jag att det finns en andlig död, som beror på att lemmarna i Kristi kropp inte är (eller får vara) i funktion.

Det berör pastors/ prästens roll.

I Gamla förbundet fanns översteprästens roll/uppgift att få ta emot budskap bakom förlåten. När Jesus dog rämnade förlåten och Gud gav oss sin Ande, för att vi skall kunna höra honom. Han insatte oss alla till präster med Honom som Överstepräst. Han är huvudet och vi är lemmarna i kroppen - kallade till liv i Kristus. Guds ord talar om ett flerfaldigt ämbete och en gudstjänstordning med många medverkande. Är det så idag att delar av ledarskapet (den gamla prästrollen/ pastorsrollen) hindrar Guds verk? Medverkar en del lemmar till (andlig) död för andra. De förblir oupptäckta, obrukade och förstelnade.

Jesus sade att vi inte skulle sätta oss på första platsen utan den sista för att kanske föras fram till den första. För mig anknyter detta till den självklarhet som många anser sig ha att vara Guds sändebud (t. ex. predika varje söndag, göra program och organisera allt under gudstjänsten). På något sätt känns det så fel att människor sitter på podiet framför övriga lemmar i kroppen. Gud kanske vill använda någon annan eller flera och föra fram dem allt eftersom Han manar.”

DEN FRIA FÖRSAMLINGEN OCH DE KARISMATISKA TJÄNSTERNA

”Men de som gällde för att vara något - vilken ställning de intog kommer inte mig vid; Gud ser inte till personen - mig hade de inte något att påminna. Tvärtom insåg de att jag av Gud hade blivit betrodd med evangeliet till de oomskurna liksom Petrus till de omskurna. Ty han som hade gett Petrus kraft att vara apostel för de omskurna hade även gett mig kraft i min tjänst åt hedningarna.” Gal.2:6-8.

I en församling som lever i frihet så kan andliga tjänster bli välkomnade. Paulus var kallad till apostel. Han tog kontakt med apostlarna i Jerusalem på grund av en uppenbarelse. Apostlarna igenkände hans kallelse och erkände den.

Pingströrelsens pionjärer definierade den fria bibliska

församlingens frihet som en Andens frihet där Andens gåvor och tjänster var förutsättningen för liv och frihet och därmed också för församlingens andliga utveckling. Vad som gjorde en

församling "biblisk" var att Andens gåvor fick fritt verka i den, och att den skulle vara fri från "människostadgar." Att ha en organisation som hindrade Andens verk var detsamma som att kväva sin egen utveckling. Därför måste alla mänskliga samfundsband bort. Ande, frihet och liv hörde ihop. All formalism var förkastlig, "ty livet måste ha rörliga former." (Den samfundsfria församlingen och de karismatiska gåvorna och tjänsterna. Den svenska pingströrelsens församlingssyn av Rhode Struble. sid.69.)

Pingströrelsen betonade att de som betjänade den lokala

församlingen skulle vara utrustade med andliga gåvor för att rätt kunna fylla sin uppgift. Pingströrelsen utförde en frihetskamp och förde begreppet om den fria församlingen framåt i Sverige, men de betonade inte nog de övergripande andliga tjänster, som Jesus gett till hela sin Kropp, till många församlingar. Därför måste i vår tid förståelsen av den fria församlingen utvidgas. En fri församling tar emot de tjänster som Kristus gett till hela Kristi Kropp i världen.

EN FRI FÖRSAMLING VÄLKOMNAR DEM JESUS SÄNDER

När nu Jakob, Kefas och Johannes, som gällde för att vara pelarna i församlingen, fick klart för sig vilken nåd jag hade fått, räckte de mig och Barnabas handen till gemenskap. Vi skulle gå till hedningarna, de till de omskurna." Gal.2:9.

Tillhör du en fri församling? Ja, om din församling kan ta emot de Herrens tjänare som Jesus sänder till församlingen. När församlingen har mänskliga trälomsok över sig och står under samfundskontroll, så får den inte ta emot vilka som helst. De som Gud använder stoppas från att komma. Det är en bra test på församlingens frihet, om de kan ta emot sådana förkunnare som har som mål att röra sig bland allt Guds folk i alla typer av församlingar. Internationella evangelister som Luis Palau och Reinard Bonnke kan bara få en plattform om det finns fria församlingar som kan välkomna dem. Jesus har gett apostlar, profeter och evangelister till att betjäna församlingarna. Det är många församlingar som hamnat i låsta positioner av fruktan och påtryckningar, så att man inte längre vågar ta emot sådana förkunnare som Herren använder.

Församlingens frihet visar sig i vilka tjänster man kallar.

Kallar man bara förkunnare från den egna rörelsen eller det egna samfundet. Under min tid som pastor i Järfälla Pingstförsamling så var församlingen en fri pingstförsamling. Vi kallade dem som var smorda av Herren och som hade ett aktuellt budskap som församlingen behövde, oavsett vilket sammanhang eller samfund de kom ifrån.

FÖRSAMLINGENS FRIHET FRÅN VÄRLDENS MAKTER

Kristus friköpte sin församling från det demoniska betryck som råder i världen.

”Sammalunda hölls också vi, när vi var barn i träldom under världens makter.” ”Förut innan ni ännu kände Gud var ni trälar under gudar, som till sitt väsende inte var gudar. Men nu sedan ni har lärt känna Gud och, vad mer är, har blivit kända av Gud, hur kan ni nu vända tillbaka till de svaga och arma makter under vilka ni åter på nytt vilja bli trälar. Ni aktar ju på dagar och månader och särskilda tider och är.” Gal.4:3,8-10.

Vi lever i en tid då den gamla hedendomen återupplivas. Man tillbeder moder Jord och solen. Man tillbeder världens makter, berg, floder, träd och stenar. På nytt aktiverar man de gamla hedniska offerplatserna. New Age aktar på särskilda dagar, då man håller meditation på kraftplatser för att sammanlänka världen i ett ockult nätverk som skall påverka mänskligheten. Astrologer och satansdyrkare har högaktivitet i samband med fullmåne. Nancy Reagan påverkade både sin man och Gorbachov att mötas i Reykjavik på en fullmånadag för att tala om nedrustning, just en sådan dag då det var full aktivitet bland satansdyrkarna.

Bli församlingarna påverkade av denna höga aktivitet i den ockulta världen. En församlingen som inte lever i Anden, en församling som inte förstår sin plats i Kristus och gått in i den frihet som Kristus vunnit åt den, blir betryckt och deprimerad på grund av trycket i andevärlden. Det finns församlingar som blivit betryckta av att ha en häxförening i nästa hus. Kyrkor som byggts på gamla offerplatser och ligger utmed leylines - utmed de gamla hedniska kraftstråken upplever ett betryck och en kvävning av det andliga livet. En församling som inte lever i

andens frihet och som inte lever i lovsång och uthållig bön blir betryckt av spiritistföreningar, frimurarloger och New Age högkvarter.

Jesus har friköpt sin församling från att bli nedtryckt av

ondskans andemakter som råder här i mörkret. Församlingen är satt med Kristus i det himmelska och där är det frihet. En fri församling har intagit den ställningen och försvarar sin frihet med bön och andlig krigföring, så att det inte gror igen i andevärlden och nya tråldomsok läggs på av svaga och arma kosmiska makter, demoniska makter som vill vara gudar och mästare till att göra människor till sina trålar och lydiga redskap.

Det finns många deprimerade och betryckta församlingar.

Medlemmarna har levt så länge i detta att det präglar deras

ansikten och utseende. Betrycket som vilar över dem har karaktär efter de andemakter som regerar över området. De stämplas av andemakters personlighet och specialområden. När jag möter deprimerade församlingar vill jag ingenting hellre än att uppmuntra dem i kärlek. Håller man på att uppmuntra dem genom trons ord så sker en lyftning och församlingens frigörs till glädje och lovsång. Men jag måste också bedja och proklamera befrielse, då de sätts fria i Jesu namn från betrycket.

FRIHET ATT VANDRA I ANDEN

Det finns församlingar där man lever i slaveri under det som man själv hittat på för att tjäna Gud. Frihetens finns i att kunna säga: "Den helige Ande och vi har beslutat."

"Abraham hade två söner, en med slavinnan och en med den fria hustrun. Slavinnans son var född efter naturens ordning, den fria kvinnans son däremot i kraft av ett löfte. Detta har en djupare mening, de båda kvinnorna betecknar två förbund. Det ena kommer från berget Sinai och föder sina barn till slaveri, det är Hagar. Ordet Hagar betecknar Sinai berg i Arabien och svarar mot det nuvarande Jerusalem, ty det lever i slaveri med sina barn. Men det himmelska Jerusalem är fritt och är vår moder. Ni bröder, är löftets barn likasom Isak. Då förföljde den som var född efter naturens ordning den som var född i kraft av Anden, och så är det också nu. Men vad säger skriften?" Driv ut slavinnan

och hennes son. Ty hennes son skall inte ärva tillsammans med den fria kvinnans son." Så är vi, bröder, inte barn till en slavinna utan till den fria hustrun." Gal.4:22-26, 28-31.

Församlingen kan liksom Abraham ta två sorters initiativ. Det första är det egna förnuftets påhitt. Det blir tungt och ett ständigt slavgöra. Man gör det av plikt känsla och det är svårt att väcka någon entusiasm omkring det. Men det tas också

initiativ därför att Guds Ande väcker tro genom Guds löften. I det initiativet finns frihet, det växter och utvecklar

sig. Bara den församlingen är fri som kan följa den helige Andes ledning. Den församling som vill leva i Andens frihet måste rensa ut det som är mänskliga påhitt, och som Gud aldrig sagt åt dem att de skulle göra. Den helige Ande ger kraft till det som är fött i anden. Det som vi hittat på själva, får vi klara i egen kraft.

Om någon blir nedbruten i Guds församling så beror det ofta på att man slavar i det, som Gud aldrig bett oss att göra. Det finns församlingar som lever i en sådan trældom, att man inte kan tala om andliga ting i styrelsemöten. Man ber bara formella böner, det profetiska föraktas, man tar aldrig trossteg im tro på det man fått av tilltal från Herren. Ivern tänds bara när det gäller att förfölja det som är fött i anden. Paulus råd: "Driv ut slavinnan och hennes son." Avslöja trældomsanden, driv ut det som bedrövar och låser den helige Andes frihet i församlingen.

INFILTRATION ETT HOT MOT FÖRSAMLINGENS FRIHET

"Andra fanns där, som ville tvinga därtill, falska bröder, som hade tagit sig in i församlingen. De hade nästlat sig in för att spionera på den frihet vi har i Kristus Jesus och göra oss till slavar." Gal.2:4.

Det religiösa monopolet representerades i detta fall av ett judaistiskt parti, som under falsk täckmantel lyckats infiltrera församlingen och ville tvinga Paulus till underkastelse genom att ställa till en strid kring hans följeslagare Titus.

Den helige Ande vakar över friheten i församlingen genom att avslöja alla former av infiltration. Friheten i en församlingen bevaras när för-

samlingen avslöjar och bekämpar alla former av infiltration och kontroll.

DE HEMLIGA ORDNARNAS INFILTRATION

Många församlingar är idag infiltrerade av frimurare, tempelriddare, korsriddare och Oddfellow. Ordna siktat på att få tag i samhällets ledare på alla nivåer. Ordensväsendet är en infiltration i ledarskapet i församlingen. Församlingarna har varnats för denna infiltration men inte lyssnat. En anledning till att det på somliga orter i Sverige uppstått nya församlingar är att de gamla församlingarnas styrelser och äldstekar är infiltrerade av ordensfolk.

De nya församlingarna är väckta över att inte tillåta sina medlemmar att vara med i hemliga ordnar. Den fria församlingen behöver definieras, som en församling som är fri från ordensfolkets infiltration. Ordensväsendet har infiltrerat alla maktens strukturer i samhället som t. ex. politiska partier, fackföreningar, affärsföretag, rättsväsendet, polisväsendet, radio och TV. Genom ordensväsendet har humanism, tolerans och religionsblandning fått ett fotfäste i församlingen. Församlingen blir genom ordensinfiltration en del av de maktstrukturer som förbereder världen för antikrist. Församlingen borde vara den enda platsen i samhället som inte var infiltrerad. Det visar sig ofta att motståndarna till förnyelsen kommer från ordensfolket. Dödens ande får en ingång i församlingen, därför att ordensbröderna ingår förbund med döden.

POLITISKT VALDA I KYRKOFULLMÄKTIGE

Det är en självklarhet att de som leder och fattar beslut i Guds församling själva skall vara Jesu efterföljare och troende. Friförsamlingarna växte bl a fram därför att troende ville fira Herrens måltid under ledning av en som själv var troende. Inte alla präster i kyrkan hade livet i Gud.

Idag är kyrkans ledning i händerna på dem som inte tror. En kyrkominister behöver inte vara troende. Vilken andligt okunnig svensk som helst kan bli kyrkominister. Vilken andligt okunnig svensk som helst

kan gå med i ett politiskt parti och väljas in som kyrkofullmäktige och vara med om att bestämma i kyrkan. Icke troende politiker skall bestämma om kyrkan skall användas för bönesamlingar. De har aldrig bönemöten i sina politiska partier, vilken förståelse kan de ha av kyrkans inre liv. Ju fler andliga präster det blir i Svenska Kyrkan, ju större blir konflikten med en politisk ledning som saknar förståelse för andliga ting. Jag har varit tillsammans med präster och kyrkfolk, som har som böneämne att kyrkorådets ordförande skall bli en troende person. Då blir det lättare att få gensvar för en andlig linje i kyrkan.

I ett kyrkoråd föreslog en ledamot att det skulle anordnas förbön för orten. Den motionen fick följande behandling:

Betr. motion från EV angående förbön;

Kyrkorådet inser vikten av förbön och vet också att förbönen fungerar bland trons folk i vår församling. Kyrkorådet ifrågasätter inte intentionen i V:s motion men anser dock att organiserad förbön för Sk. är att ytterligare förstärka intrycket av att förhållandena därstädes är speciellt dåliga.

Till detta kan också läggas att kyrkorådet uttalar viss tveksamhet till organiserad förbön av den typ som V skriver om i sin motion, "Anden blåser vart den vill."

Därför beslutar kyrkorådet att utan bifall överlämna motionen till kyrkofullmäktige.

Kyrkofullmäktige i sin tur beslutade att avslå motionen.

Det har visat sig att då kyrkofullmäktiges politiska partier skall fatta beslut om kyrkans förnyelse, lyssnar de mera på massmedias propaganda än att göra sina ställningstaganden utifrån Guds ord. De har lättare för att godkänna Luciakröning i kyrkan än att tillåta ett ekumeniskt bönemöte. Är det inte dags att kasta av sig detta träldomsok? För att kyrkan skall kunna vara ett redskap till väckelse i Sverige behöver den bli fri från de politiska partiernas och statens styrande, så att Kristus själv kan utöva sitt ledarskap i församlingen, genom dem som hämtar vägledning från honom och hans ord.

FALSKA BRÖDER SOM SPIONERAR

Missionsförbundets och broderskaparnas kartläggning av de parakyrkliga grupperna har skett som ett sorts spioneri. Man har inte i alla fall gått öppet tillväga och bett att få material.

Man bad att få komma till en parakyrklig organisation.

Missionspastorn kom som gäst på organisationens gästhem. Pastorn nöjde sig inte med att ställa öppna frågor. Han lekte också detektiv klockan tre på natten, då han överraskades i biblioteket där han gick igenom den undervisning som fanns på kassetter och video. Rapporten bygger på de öppna samtalen och pastorns spionerande. Missionsförbundet har utgått från att de parakyrkliga är misstänkta för att vara bibeltroende, och har därigenom legitimerat spioneriet mot dem.

En parakyrklig organisation, som var särskilt utsatt i boken Parakyrkligt har också arbete i ett annat land. I det landet begärde regeringen att få gå igenom deras räkenskaper. Det visade sig att de gjorde det på begäran av svenska myndigheter. Samtidigt ringde en person runt till ledarens bekantskapskrets och påstod att man förberedde ett TV-program och därför samlade uppgifter om personer från vänner, släktingar och affärskollegor. Något sådant TV-program har aldrig kommit. Det var endast ett sätt att spionera på de parakyrkliga och bibeltroende. Ändamålet helgar medlen. Polisen har i vårt land smugglat in avlyssningsapparat i en sådan omfattning att det inte endast kunde gälla att avlyssna kurder. Vi måste räkna med falska bröder som spionerar på vår frihet idag.

I kommunistvärlden har församlingen gått igenom tider av infiltration och spioneri. En pastor i Rumänien visste att det fanns angivare i församlingens ledning. De fick inte använda sina insamlade medel till att hjälpa fattiga medlemmar i församlingen. Det fanns angivare som rapporterade om församlingens medel användes till de fattiga. Församlingen hittade vägar att hjälpa de fattiga. I gudstjänsten satt en KGB-agent med bandspelare och spelade in mötet. Pastorn visste vilka de var, och pekade diskret ut dem för mig.

Församlingen hade en frimodig pastor och den växte kraftigt och hade stora dopförrättningar. När han ville ha något sagt till den politiske

ledningen, sade han det i kyrkan på söndagen. På måndagen spelades hans predikan upp för ledande kommunister och han kallades in för att närmare förklara vad han menade. "På så sätt får jag predika till de kommunistiska ledarna i staden", sade pastorn. När han hade något viktigt att säga till dem, så sade han det i predikan, och han hade indikationer på att det nådde fram.

Effekten av sådan övervakning får inte bli att församlingen blir försiktig och diplomatisk.

EN FRI FÖRSAMLING ÄR INTE FÖRSIKTIG

"Dock gåvo vi icke ens ett ögonblick vika för dem genom en sådan underkastelse, ty vi ville att evangeliets sanning skulle bli bevarad hos er." Gal.2:5.

När man ständigt är bevakad och avlyssnad av falska bröder och infiltratörer som går igenom allt vad man säger och skriver så finns det en frestelse att man blir försiktig. "Om man alltid skall vara försiktig, kan man då vara sant mänsklig", sade Alexander Solzenitzkyn. Att vara sant mänsklig är att vara sig själv, att våga vara ett original. En församling som väljer den försiktiga linjen har blivit bunden av spionerna och infiltratorerna. Friförsamlingarna var i begynnelsen en miljö som formade original. När jag var ung mötte jag de gamla originalen från pingstväckelsens begynnelse, saliga Manne, saliga Terese och saliga Emma med flera.

FRIHET GENOM ATT VÅGA MARKERA AVSTÅNDSTAGANDE

Petrus höll sig undan av fruktan för de omskurna. Han vågade inte umgås fritt. Det religiösa monopolet upprätthåller sin makt genom att injaga fruktan hos sina underlydande, och det finns oskrivna lagar vem man får umgås med och vem man inte får umgås med. De religiösa monopolerna vill äga eller avspärra. Fruktan kan gälla den fortsatta pastorserien.

Det finns en utfrysningens mekanism även i samfundet. Det gäller att säga och göra de rätta sakerna för att bli accepterad och rekommenderad till fortsatt tjänst. Tjänar vi Kristus eller människor? Vi skall försvara den frihet som vi redan har och inte tillåta att några nya träl-

domsok läggs på oss. De läggs på oss när vi är tysta inför skrymteri och orättfärdighet. Vår tystnad gör att vi kommer att stå med munnen tillstoppad för framtiden. Petrus kompromissade med dem som ville lägga tvång på församlingarna. Gal.2:14. Paulus försvarade sin frihet genom att vandra med fasta steg enligt evangelium. Börjar vi vandra med eftergifternas steg så krymper frihetens utrymme.

Friheten förlorar vi när vi säger en sak i församlingen och en annan sak då vi möter det religiösa monopolets upprätthållare. Friheten går förlorad då följer anpassning och minsta motståndets lag.

ATT BEGÄRA FÖRSAMLINGENS FRIHET

Varför måste ofta de som mött förnyelsen lämna församlingen?

Varför måste de alltid räkna med, att som en sista utväg bli utsparkade? De kallas splittrare därför att de vill församlingens förnyelse och befrielse. Många gånger är det splittrarna som stannar kvar, och de som vill enhet med allt Guds folk som måste gå.

När pingströrelsen i begynnelsen av detta århundrade anklagades för att vara splittrare vände Lewi Petrus detta emot samfunden och sade, att det var dessa som med sina rigorösa organisationer åstadkom splittring och hämmade den bibliska utvecklingen. Samfunden hade låst in sig i skrivna stadgar och praktiserade principer som inte tålde några avvikelser. På så sätt hade själva samfundstanken blivit "en splittringstanke."

Du har rätt att för Jesu räkning göra anspråk på församlingen och begära församlingens befrielse. Det måste ske med rena motiv och för Jesu räkning. Medlemmarna har blivit döpta till Kristus för att tillhöra Kristus. De firar Herrens måltid som en förbundsmåltid. Genom Herrens måltid förnyas församlingen förbund med Kristus. Pastorerna har avgett pastorslöften då de lovat Kristus trohet. Församlingen har bildats av medlemmar som var hängivna Kristus och som proklamerade Honom som huvudet för församlingen. Det finns ett frimodigt sätt att bedja och vara uthållig, då vi gör anspråk på det som rätteligen tillhör Kristus.

Det var så Paulus tänkte i en splittrad församlingssituation.

”Därför skall ingen berömma sig av människor, eftersom allting är ert, det må vara Paulus, Apollos eller Kefas, det må vara världen, livet eller döden, nutiden eller framtiden; allting är ert. Men ni tillhör Kristus, och Kristus tillhör Gud.” 1Kor.3:21-23.

När psalmförfattaren såg förödelser i templet klagade han: ”Allt har ju fienden fördärvat i helgedomen, Dina ovänner har skränat inne i ditt församlingshus. De hade satt eld på din helgedom. Alla Guds församlingshus hava de bränt upp här i landet.” Ps.74:3-8. Men han gjorde anspråk på församlingen och helgedomen, därför att han visste att de tillhörde Herren och att förbundet fortfarande gällde.

”Tänk på din menighet som du i fordomtid förvärvade, som du förlossade till att bli din arvedels stam, tänk på Sions berg, där du har din boning.” Ps.74:2. ”Tänk på förbundet, ty i landets smygvrår finns fullt upp av våldsnästen.” Ps.74:20.

När Herren upprättar, så blir det ombytta roller. De förtryckta får råda över sina förtryckare. ”De skall få sina fångvaktare till fångar och råda över sina plågare.” Jes.14:1-6, Sak.2:8-9, Jer.15:11, Upp.3:9. Du har rätt att begära församlingens befrielse så att du skall kunna stanna kvar, eller om du har måst lämna din församling och samfund, att du skall kunna komma tillbaka och få utföra en tjänst som blir till välsignelse för det sammanhang du lämnat. Vi söker Herren för en folkväckelse och då kan vi inte vara någon församling förutan. Varje gång vi ger upp hoppet för en församling, så förminskar vi visionen för folkväckelsen. Vad Herren vill göra med folket är så stort att alla församlingar behövs.

DEN KONTROLLERADE FÖRSAMLINGEN

Genom kyrkans historia har staten gjort maktanspråk för att kontrollera kyrkans aktiviteter, förkunnelse och möten.

Så har skett under nazismen, kommunismen, islam och andra former av religiöst och politiskt förtryck.

Då sätts församlingens frihet på prov. Somliga väljer under sådant tryck att anpassa sig och kompromissa. Andra väljer att kämpa för församlingens frihet. Därför finns det i kommunistländer både en officiellt godkänt kyrka och en underjordisk församling. Det har visat sig att

väckelsen lever vidare bäst i den fria församlingen, även då den blir berövad kyrkor, tillgång till massmedia, heltidsanställda präster och allt det som den västerländska kyrkan inte tror sig kunna vara utan.

"...enligt det evangelium som jag förkunnar och i vars tjänst jag jämväl utstår lidande, ja, till och med måste bära bojor som en ogärningsman. Guds ord bär icke bojor." 2Tim.2:9.

"Man måste lyda Gud mer än människor." Apg.5:29.

Friförsamlingen i Sverige föddes under en tid då den bekämpades av staten och kyrkan. Då var man beredd att gå i fängelse och bli landsförvist för att kämpa emot förtrycket och bevara sin frihet.

Vi behöver försvara församlingens frihet med samma glöd i den yttersta tiden. I alla tider har antikristliga krafter velat lägga restriktioner på den fria församlingen.

DEN PARTIKONTROLLERADE KYRKAN I KINA.

Förordningar som påbjudits Tre Själv Kyrkans medlemmar sedan januari 1987 i Shanxi-provinsen, publicerade av pastor Dennis Balcombe Juni 1988.

Normala religiösa aktiviteter är endast tillåtna i kyrkor och mötesplatser som auktoriserats av myndigheterna och i varje distrikt måste politiken med de tre godkännandena genomföras. Dessa är: godkända aktiviteter, godkända lokaler och godkända predikanter.

Under normala religiösa aktiviteter måste predikningar ha förberetts genom studier. Predikan måste vara i överensstämmelse med konstitutionen och nationens lagar så väl som dess bestämmelser och politik. Predikan får inte våldföra sig på partiets fyra kardinalprinciper. Dessa är: "Det kommunistiska partiets överhöghet, det socialistiska systemets överlägsenhet, folkets diktatur och Lenins, Marxs och Maos tankars överlägsenhet."

Predikan får inte blanda sig i politik, lagstiftning, utbildning eller äktenskap. Det är förbjudet att predika negativa budskap som skapar avståndstagande till denna världen och budskap som inte leder till enhet. Predikan måste på ett positivt leda folket till att bli patriotiska och måste vara uppbygglig för troende från alla de ursprungliga samfunden.

Varje kyrka och mötesplats som genomför godkända normala religiösa aktiviteter som gudstjänster och möten måste vara medvetna om följande punkter.

a) ingen inblandning får ske i samhällets normala liv, produktion och arbetsrutiner.

b) om något möte skall hållas måste rapport tillställas de berörda myndigheterna och de kristna organisationerna och tillstånd erhållas innan det kan bli auktoriserade.

När någon ansöker om dop och medlemskap i en församling måste dennes motivation noga bli förstådd. Endast efter att denne en tid varit under observation och kunskap inhämtats om personens förståelse av läran, moralisk standard, politisk attityd och rykte i samhället, kan han anses kvalificerad för dop. Endast pastorer är tillåtna att döpa. Det är förbjudet att predika religiösa doktriner till eller överväga dop av partimedlemmar, ungdomskaderns medlemmar eller ungdomar under 18 år.

Religiös litteratur, småskrifter och handkopierade böcker, kassetter, biblar, sångböcker och annan religiös propaganda som inte blivit auktoriserade av ansvariga myndigheter och stämplade med dessa organisationers sigill, skall anses vara insmugglade i landet. Varje enskild måste vägra att ta emot ovannämnda och de som redan tagit emot det måste överlämna det till myndigheterna. Det får inte ges vidare till andra. Det är förbjudet att lyssna till religiösa radiosändningar från utlandet, inklusive dem som kommer från Hong-Kong och Macau.

De ursprungliga samfunden i nationen måste respektera varandra och måste vara förenade. Debatter och kritik i relation till

åsikter och lärofrågor är förbjudna, och ingen skall tvingas att antaga någon annans åsikt. På samma gång så skall de som inte tror på någon religion, och dessa som tror på andra religioner arbeta tillsammans och sträva efter enhet för att tillsammans bygga den socialistiska kulturen.

Den rena läran, kärlek till landet och kärlek till kyrkan och dess arbete måste strikt observeras. Det är strängeligen förbjudet att predika evangeliet med avsikt att förkunna bibeln utanför sitt sammanhang, att sprida rykten som bedrager massorna eller att bygga upp en per-

sonlighetskult. Det är strängeligen förbjudet att bota sjuka, driva ut demoner, bedraga folket på pengar, skada folkets hälsa, dansa i anden och liknande illegala aktiviteter. Varje sådan nämnd aktivitet som utförs av individer eller församlingar måste med styrka motstås. Sådana aktiviteter måste rapporteras till de lokala myndigheterna och Tre Själv Kyrkan så att de kan stoppas.

DETTA KAN HÄNDA I SVERIGE?

Det händer redan i den kristna världen när väckelsekristna förtrycks. Det finns redan tendenser till att det sker från politiskt håll i Sverige.

Ja, den typen av kontroll som kommunisterna utövar praktiseras av dem som vill kväva förnyelse och väckelse. De talar också om icke godkända predikanter, icke godkända aktiviteter och icke godkänd litteratur och de vill stoppa andliga gåvor och lovsång i församlingen. Skiljelinjerna är redan dragna i Sverige mellan den av staten accepterade kyrkan, den registrerade kyrkan och den underjordiska församlingen. Det är samma andemakter i verksamhet vare sig det är i det kommunistiska Kina eller i ett socialistiskt Sverige. Ofta är det den kyrka som står emot förnyelse som begär hjälp av staten, för att kontrollera dem som vill leva i andens frihet.

En kristen som arbetar inom socialvården berättade att hennes arbetskamrat som var politiskt aktiv plötsligt hade fått ett nytt språkbruk om den kristen församling på orten. Det visade sig att det politiska partiets lokala avdelning haft ett möte då Peter Öhlen, avhoppade från Livets Ord talat om sekter. Det ändrade partiets syn på församlingen. Helt plötsligt var det en sekt som skulle bekämpas. Språket blev hårdare. På den orten fanns ingen Livets Ords församling. Det var bara så att nu hade en vanlig församling börjat misstänkas av det politiska partiet för att vara det. Denna misstänksamhet skapar grogrund för att med politiska beslut bekämpa det som man tror är en fara för demokratin och samhället. På samma sätt gick det till när Stockholms konsistorium på 1700-talet bekämpade dem som man misstänkte för att vara pietister. Alla som studerat i Tyskland bevakades och undersöktes om de var besmittade av den pietistiska villfarelsen.

I kommunistländerna har staten gjort anspråk på att kontrollera och styra kyrkan. I Sverige har vi också en regim som gör samma anspråk. När någonting i den kristna världen uppstår, som inte låter sig kontrolleras, så blir statens ambitioner synliga. Man lägger sig i och gör vad man kan för att stoppa bönenemöten. Regeringsorganen i massmedia blir de som starkast förföljer.

SLÄPP KYRKAN FRI FRÅN STATENS INBLANDNING

Överheten är en Guds tjänare. Rom. 13:4. Det är lätt för myndigheter att överge denna plats som tjänare och bli herrar som vill äga och kontrollera och gå så långt att de själva vill vara huvud och Gud.

Herodes är inte det enda statsöverhuvud som velat göra sig själv till gud. "Då ropade folket: "En guds röst är detta och icke en människas." Apg.12:22.

I församlingens kamp för frihet ingår att hålla sig fri från statens inblandning.

Församlingen erkänner bara Kristus som huvud över sin Kropp.

Överheten är en Guds tjänare. Den får inte vara församlingens herre. I kampen för församlingens frihet ingår att arbeta för kyrkans skiljande från staten.

HELLRE FATTIG ÄN MAKTLÖS

GP (Sune Örnberg 30/12-88.) intervjuade biskop Bertil Gärtner:

"- Du är kritisk mot kyrkan?

- Ja, jag är starkt kyrkokritisk. Kyrkan omfattar för mycket. Svenska kyrkan är ingen kyrka - den är ett religionsdepartement. Vi är marginaliserade. Min och andras medicin är denna: Släpp kyrkan fri. Koncentrera kyrkan. Förkorta frontlinjen. Men varför vill inte statsmakten ha en fri kyrka? Jo den vill ha kontroll över henne. Nu utser regeringen alla kyrkans toppfigurer - biskopar och domprostar."

Bertil Gärtner säger inget ont om sina kollegor, men jag antar att han menar att regeringen utser dem som är beredda att lyda staten mer än kyrkan.

”Om kyrkan lösgörs från staten, hur går det då med ekonomin, biskopslönen t ex?

- Ekonomin, vad har den för betydelse? En rik kyrka är maktlös, det har vi erfarenheter av. En fattig kyrka måste ha visioner. Det har jag sett otaliga exempel på i Sydamerika.”

EN ANDLIG FRIHETS RöRELSE SKALL LÖSGÖRA KYRKAN

Det är inte vid förhandlingsbordet som kyrkan skall skiljas från staten. Vid förhandlingsbordet permanentas kompromisserna. Kyrkan överlistas och staten lyckas behålla sin kontroll genom manipulation. Vi behöver i stället en andlig revolution som lösgör kyrkan från staten. Trycket behöver öka från prästerna som vill leva i förnyelse och se sin församling förnyad. När ropet från de förtryckta når Gud stiger han ned och ingriper som en mäktig förlossare. Vi behöver en rad konfrontationer som visar hur staten i sin maktfullkomlighet förgriper sig på kyrkans andlighet, förnyelse och frihet. Då kommer många att vakna och se att kyrkan behöver befrias från statens förtryck och kontroll. Vi skall börja bedja om kyrkornas och församlingarnas frihet från statens inblandning.

SÄG NEJ TILL STATS BIDRAG TILL FÖRSAMLING OCH MISSION.

En definition på en fri församling är att den inte tar emot bidrag från staten. Församlingen kan inte vara en profetöst i samhället om den är köpt.

Samtidigt som svenska staten tog ifrån friförsamlingarna deras rätt att inte beskattas så började man ge bidrag per medlem. Andelen av SIDA-bidrag till missionen ökar i relation till offrade medel. Församlingens mission blir alltmer beroende av bidrag från staten. 1987 utgjorde offermedlen 56 % av den totala missionsbudgeten och SIDA-bidragen 44%. Pingströrelsen bekostar 54 % av sin mission och baptistsamfundet

41%. SIDA-bidragen styr missionens inriktning. Det blir alltmera socialt arbete.

SIDA-bidragen ges till sociala projekt. Bidragen ges inte till att predika frälsning till de onådade eller till att grunda nya församlingar. I de bidragsmottagande församlingarna försvagas det evangeliska arbetet på bekostnad av det sociala. Antalet missionärer utsända från Sverige har varit oförändrat de senaste tio åren. Att pumpa in statsmedel i missionen frigör ingen pionjäranda, utan det är ett effektivt medel att åstadkomma stagnation.

Det är en allvarlig utveckling som mer och mer urholkar friförsamlingens frihet. Hellre fri och beroende av Gud. När nya församlingar bildas är det lätt att från början bestämma sig för att vara ekonomiskt oberoende av staten. Vänj medlemmarna att de ensamma bär det ekonomiska ansvaret för församlingens expansion.

FRIFÖRSAMLINGEN I ORGANISATIONERNAS TIDSÅLDER

LANDET DÄR MAKTEN UTGÅR FRÅN ORGANISATIONEN

Makt utövas i vår tid genom organisationer. Detta sker på bekostnad av personligheter med stark övertygelse. När organisationerna växer i makt, sker en nedgång i betydelsen av de personliga egenskaperna. Den moderna staten omfattar en stor organisation - byråkratin - vilken i sin tur i stor utsträckning har gjort staten till verktyg för sina egna syften. För att församlingen inte skall bli uppslukad av statens byråkrati, måste den hävda sin särart som en levande organism, ett Andens nätverk av dem som har liv i Jesus Kristus. Frihet i organisationernas och byråkratiernas tidsålder, är att leva i den helige Andes frihet och följa med i Andens vind som blåser vart den vill och leva i en frigörelseprocess från onödig organisation.

Organisationerna har skapat den ansiktslösa organisationsomänniskan. Vi har fenomenet med den konstgjorda eller skapade personligheten, en som formats genom propaganda i massmedia, en som alltid syns, därför att han är organisationens talesman. "Avskild från orga-

nisationen förvittrar den konstgjorda personen, och individen bakom försvinner in i den harmlösa obemärkthet för vilken hans sanna personlighet var

avsedd." Överhuvudet för en organisation är en galjonsfigur, en plastmänniska som uttrycker organisationens gemensamma ståndpunkt. (Tankar och citat från "Maktens Anatomi" av J.K. Galbraith.)

Individen gömmer sig från ansvar bakom organisationen. Sverige är ett exempel på ett samhälle, där makten utgår från organisationerna. En hyresgäst skall vara med i hyresgästföreningen, en pensionär skall vara med i pensionärsföreningen, en bilist i Motormännens riksförbund och en kristen skall vara med i en riksorganisation. Jag har valt att arbeta utanför organisationer och har konsekvent undvikit att sitta i styrelser och sammanträden. Jag har stött på många som har haft mycket svårt att hantera mig som en individ utanför organisationstänkandet. De vill veta vilken organisation jag representerar. När de inte fattat att jag i stället arbetar med vänner, och dem som har en personlig kallelse, så har de försökt att rita samman en hemlig organisation, som de kallat nätverk.

En kristen som inte är med i ett samfund räknas likvärd med en arbetare som inte är med i facket. Individer som blir överkörda av antikristliga organisationer borde ha en fristad i församlingen och slippa att bli ägda av samfundsmonopol.

Svensk kristenhet har anpassat sig i det nationella organisationssystemet och saknar förmåga att föreställa sig en annan värld utanför det slutna systemet.

Nu är det inte längre organisationer på nationell nivå, nu gäller det europeiska och globala organisationer. Genom

världsorganisationerna skapas en lättstyrd plattform för att en världsledare skall kunna stiga in på scenen och kontrollera alla. Jesu församling skall inte följa med strömmen och anpassa sig. Om hela världen blir en livlös organisation så skall församlingen vara en levande kropp, fylld med Jesu uppståndelseliv.

"Lös banden från din hals, du fångna dotter Sion." Jes.52:2.

"Jesus - räddar oss från den nuvarande onda tidsåldern." Gal.1:4.

KONFRONTATIONEN MELLAN ORGANISATION OCH KARISMA

Samfundsväsendet är i konfrontation med den som har en karismatisk tjänst. Det blir ofta konflikt mellan organisationsledaren och aposteln, profeten och evangelisten. När profeten blir organisationens ledare förlorar han sin smörjelse. Jag har sett sådana avklädanden i samfundsvärlden.

Den som är kallad av Herren till en tjänst kallas efter samfundsvokabulär för självutnämnda profeter. Man har inte utrymme för andra än de som valts in som tjänstemän i organisationen. Dessa är de godkända utnämnda. De som Herren kallat passar inte in i systemet och därför måste de bekämpas och avvisas. De som kallat mig självutnämnd profet har alla haft någon organisationsroll i ett samfund.

Den starka konfrontationen mellan organisationen och den andliga tjänsten beror på att de är två alternativ från två olika världar för att hålla samman församlingar. Aposteln som grundat flera församlingar utgör en förbindelselänk mellan dessa församlingar.

När pingströrelsen i nedanstående dokument anger de faktorer som håller samman församlingarna, glömde man de övergripande andliga tjänsterna. De har alltid funnits, och de har fungerat, men de har inte erkänts, och därför har de inte kunnat fungera, med tillräcklig frimodighet för att vara ett skydd mot igenslamningen av mänsklig organisation. Inte ens Lewi Petrus kunde frimodigt erkänna den apostlatjänst som Herren hade givit honom för pingstväckelsen. Det var rätt av honom att förneka att han var en samfundsledare, men det skulle kraftigare ha uttalats i pingströrelsens begynnelse att han hade en apostolisk tjänst till sammanhållning av församlingarna. Idag gäller det mycket mer av sammanhållning än bara församlingar inom ett samfund. Jesus har gett regioner i Sverige apostlar, profeter och evangelister för att hålla allt Guds folk samman. På samma sätt finns det i Norden andliga tjänster som givits för enheten i Kristi Kropp.

LEDAREN LEWI PETRUS AVVISADE SIN LEDARROLL

”Om emellertid någon skulle leva i den tron, att pingstväckelsen i Sverige har en mänsklig ledare, så vill jag göra ännu ett försök att taga

en sådan ur denna villfarelse. Pingstväckelsen i Sverige har nämligen ingen gemensam organisation och kan således icke ha tillsatt någon människa som ledare. Ett sådant handlingssätt strider även uppenbart mot den oavhängighet, som råder emellan de fria församlingarna i vårt land. Undertecknad har icke och vill icke ha ett ord att säga till inom de fria församlingarna i Sverige. Varken Gud eller människor har kallat mig till något sådant, och jag tackar Gud att jag konsekvent hållit mig borta från ett sådant ledarskap. Jag har aldrig någonsin mottagit denna ledarbefattning, och med Guds hjälp kommer jag aldrig att mottaga den. En sådan trældom under frihetens täckmantel ber jag Gud bevara mig för. Det brukar nu för tiden vara så, att när predikanter icke längre förmå att utföra något direkt själavinnararbete, så brukar man ha någon ledarplats reserverad åt dem med mer eller mindre klingande namn.”

Lewi Petrus

Paulus vågade presentera sig som apostel. Jesus gjorde sina apostlar till tjänare och han varnade dem för att bli herrar.

Lewi Petrus argumenterar för att han inte skulle ta någon plats som en herre över församlingarna. Däri gjorde han rätt. Men om Lewi Petrus hade offentligt bejakat sin övergripande tjänst för församlingarna, och samtidigt igenkänt andra bland de samtida ledarna som hade en liknande tjänst, så hade han beskyddat pingströrelsen från att på nytt bli lagd under samfundsväsendets trældomsok. Nu menar jag inte att vi skall gå omkring och kalla oss för apostlar. Men det är dags att bli andliga och igenkänna varandra efter anden. Om vi frimodigt erkänner de övergripande tjänster som Jesus gett till sin kropp så kommer vi att förskonas från samfundsorganisationer som kväver församlingarnas frihet. När vi inte öppet vågar erkänna andligt ledarskap får vi i stället ett ledarskap bakom kulisserna inom samfunden. I Missionsförbundet har det blivit en vänstergrupp som t ex styrde Parakyrklighetsutredningen och pingströrelsen har sin modell för samma tendens.

SAMFUNDSVÄSENDET ETT HINDER FÖR ORTSFÖRSAMLINGEN.

De kristna på en ort hör samman. Pingstförsamlingen är en del i ortsförsamlingen. Den är inte ensam ortsförsamlingen utan tillsammans med de övriga församlingarna på orten.

Ortsförsamlingen behöver hitta sina uttryck genom att de andliga ledarna kommer samman för att söka Herren och genom manifestationer som blir en plattform för allt Guds folk.

Samfunden vill profilera sig. De gör anspråk på att äga församlingarna för sina syften som går före lojaliteten till de kristna på orten. Det blir intressekonflikter. I samfundsförsamlingen väljer man lojaliteten till samfundet framför de troende på orten.

”Man söker med iver att vinna eder för sig, men icke med en god iver, nej, de vilja avspärra eder från andra, för att ni med så mycken större iver skall hålla er till dem.”Gal.4:17.

DEN SAMFUNDSFRIA FÖRSAMLINGEN

Fler och fler församlingar börjar markera att de är samfundsfria församlingar. ”Från och med nu är vi en fri och oberoende församling” säger Tormod Flatebö. Metodistförsamlingen i Sundsvall har tagit steget ut och blivit en fri och samfundsberoende församling. Den fria församlingen består till största delen av den gamla metodistförsamling.

Tidigare var det en utveckling där församlingar markerade att de var ekumeniska församlingar. De kom till genom sammanslagningar och man behöll banden med de gamla samfunden. Den Kristna Gemenskapen i Bro kom till som en samfundsfri

församling med moderförsamlingens välsignelse. Jag tillhör själv denna samfundsfria församling. Centrumkyrkan i Sundbyberg är också en fri församling som inte kommer att finnas med i något samfunds årsbok.

Brandbergens Frikyrkoförsamling har valt att ansluta sig till Örebromissionen och man säger att samarbetet fungerar i största frihet. Örebromissionen är det samfund som bäst har lyckats att fungera i en roll som samarbetsorgan för mission. Församlingar kommer alltid att be-

höva samverka i större satsningar t. ex i mission. ÖM är det samfund som bäst har kunnat samverka med OM, Wycliffe Bibelöversättare och liknande parakyrkliga missions-rörelser. Samfunden blir ett hot mot friförsamlingen då man söker äga och kontrollera, där samfundets enhetlighet blir viktigare än församlingarnas frihet. När samfund utesluter församlingar med statliga maktmedel då har de gått för långt. När ett samfund påtvingar församlingarna en politisk vänsterideologi som Missions-förbundet gjort i boken Parakyrkligt och när man därför uppmanar församlingarna att ta avstånd från bibeltroende som man menar vara "högerkristna" då har man blivit förtryckare i stället för tjänare.

När samfund tar ställning för homosexuella äktenskap eller uttrycker ett etiskt förfall i remissvar då måste församlingar ta avstånd för att inte bli delaktiga i samfundets synder. Samfund drar enskilda och församlingar in i kollektiv synd genom orättfärdiga ställningsstaganden speciellt då man fördömer Herrens smorda redskap som evangelister och förkunnare. Där profeter, apostlar och de heliga förföljs där uppstår situationen där rösten från himmelen ljuder: "Dragen ut ifrån henne, ni mitt folk, så att ni inte gör er delaktiga i hennes synder och får del av hennes plågor." Upp.18:4.

VARFÖR VI BESTÄMT TAR AVSTÅND FRÅN SAMFUNDSORGANISATION

Pionjärerna kämpade för friförsamlingen. De lade en god grund och de var på rätt väg. Vi skall inte idag förneka den del av frihetskampen som utfördes av pionjärerna. Vi skall föra deras gärning vidare i vår tid. På deras grund kan vi nu bygga vidare i mycket större skala. Idag gäller visionen om friförsamlingen alla församlingar i Sverige. När du läser detta dokument lägger du märke till hur pionjärerna var på rätt väg. Hade vi följt deras inriktning hade vi besparats från mycket ont. När hade de rätt? Var skulle de ha varit tydligare?

Uttalande undertecknat av 102 predikanter i Pingströrelsen. Ur Evangelii Härold den 31 juni 1919 sid. 116.

"På grund av uttalanden, som den sista tiden gjorts från samfundshåll, anse vi nödvändigt att uttala vår uppfattning angående de i vårt land nu existerande samfundsorganisationerna och den ställning vi böra in-

taga till desamma. Vi hysa den uppfattningen, att Guds församling enligt skriften bör vara fri, och att den icke har rättighet att erkänna någon över sig stående myndighet, Likaledes anse vi, att de män som togo första steget till de nuvarande samfundens bildande - om ock i välmening - förbisåg samfundsväsendets många och stora faror, samt att de lidanden de utstode icke härledde sig från något hävdande av samfundsidén utan när de ledoförakt, misshandling och stundom fångelse, var det en följd av att de predikade de bibliska sanningarna om sinnesändring, de troendes dop och en från världskyrkan skild församling.

Samfundssystemet såsom sådant anse vi härstamma från de bibelstridiga världskyrkorna, och de saknar varje stöd i Nya Testamentets heliga skrifter, som för oss även i hithörande frågor är det enda rättesnöret."

Vidare: "Samfunden äro icke (särskilt baptistsamfundet) vad de säga sig vara, nämligen endast missionsorganisationer, utan de och deras styrelser utöva en självtagen myndighet, som enligt påtagliga exempel förleder dem att förgräpa sig på enskilda församlingar. Organisationer sådana som dessa ha visat sig utöva ett hämmande inflytande på den Helige Andes verk i världen, dels genom att sätta mänskliga inrättningar i de andliga ämbetens och gåvornas ställe och på så sätt förleda Guds folk att icke känna den saknad av de gudomliga anordningarna, som de eljest skulle göra, dels genom att den mänskliga enhet, som åstadkommes genom organisationer ingjutes i samfundsmedlemmarna, medvetandet om en viss styrka och makt, som alstrar självförtröstan och leder både enskilda och församlingar bort ifrån det beroende av Herren alena, som är så nödvändigt för en sann andlig framgång i Guds rike, dels genom att den stora mängden av samfunden icke låter sig ledas av Guds Ande och att denna majoritet utövar ett hämmande tryck över de församlingar och medlemmar, som vilja vara ledda av Guds Ande, dels ock genom att de mest andliga i samfunden i allmänhet bliva trängda av sina samfund.

På dessa grunder anse vi samfundssystemet vara ett allvarligt hinder för den helige Andes verk och således även för den pingstväckelse, som Gud under de senare tolv åren låtit gå fram över vår jord. Av detta rent andliga skäl anse vi oss böra taga avstånd ifrån de nuvarande samfundens organisationsväsende samt att göra det till vår bön inför Gud,

att de fria församlingarna i vårt land må hålla sig rena från allt dylikt organisationsväsende.

Det förhållandet, att samfunden allt mer och mer belasta sig med allt flera nya organisationer, visar att de avlägsna sig allt mer och mer ifrån den bibliska friheten, varför frågan om att taga avstånd från samfundsväsendet är mera brännande nu än någonsin förr. Detta innebär dock icke att vi taga avstånd från de enskilda personer, vilka tillhöra samfunden, ty så många av dessa som äro verkligt andliga äro vi förenade med genom samhörighet som Guds Ande verkar. Vårt uttalande är heller ingen dom, ty vi vilja vara ett med alla Guds sanna barn var de än må finnas och avsky allt partisinne och all självhävdelse uppmanande varandra och alla Guds barn, till vilka dessa våra ord nå, att vaka och bedja, så att allt hos oss må ske i en sann kristlig kärlek och att vår opposition emot de obibliska samfundssystemen aldrig må framföras i en kärlekslös och bitter anda.

Beträffande församlingarnas inbördes förhållande till varandra tro vi på den gemensamma erfarenhetens, det gudomliga ordets, den helige Andes och Kristi kärleks sammanhållande makt. Vi anse att denna vår ståndpunkt i samfundsfrågan skall - kanske mera härefter än hittills - åsamka oss mycket missförstånd, motstånd och även förföljelse, men vi vilja anse det som en stor nåd att få bära detta för den stora sanningens skull, besinnande att aldrig någon sanning under historiens lopp kommit till sin rätt i Guds församling utan brytningar och lidande för deras vidkommande som haft sanningen kär.

Undertecknade samlade i Kölingared, Västergötland för bibelstudium och bön den 16 - 22 juni 1919 hava härmed gjort detta vårt uttalande och sända härmed alla de heliga sin varma brodershälsning med Gal. 5:1, Joh. 8:36."